

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 glid. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Kostanjci v Bosni 6. jun.

[Izv. dop.]

Za priključenje bosniških železnic s hrvatsko-ogerskimi so sedaj tri mesta predložena. Hrvati in avstrijska vlada so za priključenje v Novom, Slavonci za priključenje v Brodu, Magjari pa za priključenje v Šamcu. Odločeno do sedaj pa še nič nij. Razprave še zmerom teko. Obžalovati je, da Hrvati o tem vprašanji, ki v prvi vrsti njih materialne koristi zadeva, nemajo nobene odločilne besede. Kar o tem predmetu storiti morejo, so samo pohlevne prošnje. Priključenje v Novom ali v Kostanjci je tako rekoč uže odločeno, ker je bosniška železnica do Dobrlina uže gotova, in ker se vendar misliti ne more, da bo vas Dobrlin do veke vekov končna postaja ostala. Magjari to priključenje ne bodo mogli zaprečiti, pač pa leži v njihovej koristi, da se bosniške železnice preje skoz Slavonijo z Budim-Pešto zvežejo, nego skoz Hrvatsko z Dunajem. Avstrijska vlada je Magjarom to prednost iz nespravedljive kurtoazije odstopila, in sedaj se vpraša: ali naj bo priključek v Brodu ali v Šamcu. Meni se vidi, da bo Šamac obveljal. Blizo mesec dnij je tega, ko je v Šamcu na lici mesta mešano ogersko-turško poverjenstvo posvetovalo se o izvedbi priključenja. To priložnost upotrebili so prebivalci iz Brodske okolice ta in onkraj Save, ter poslali mednarodno deputacijo, sestojčo iz naj odličnejših Turkov Derventske nahije in iz uglednih Brodjanov, broječo 26 glav, pred poverjenstvo v Šamac s tem namenom, da naj poverjenstvo tudi mogoče priključenje v Brodu v poštev vzeme. Poverjenstvo pa deputacije nij oficijelno pred sebe pustilo, iz-

govarjajoč se s tem, da njegova pooblastila samo na dogovore v Šamcu glase, ter da se zavoljo tega na priključenje v Brodu obzirati ne more. Turški mernik Goschler je pa vendar deputacijo privatno sprejel in njene želje blagovoljno poslušal. Ogerski mernik Ludwig pa o deputaciji kar nič slišati nij hotel, samo podpolkovnik Komadina, ud ogerskega poverjenstva, je zagovarjal priključenje v Brodu, kar se mu je zelo zamerilo. Brodska deputacija nij tedaj čisto nič opravila. Turki Derventske nahije obrnili se bodo zavoljo priključenja v Brodu v Sarajevo in v Carjigrad, Brodijani pa v Zagreb in na kralja. Želeti bi bilo, da se njihove prošnje uslišijo. Mednarodno poverjenstvo šlo je potem iz Šamca v Brod, iz Broda v Banjoloko, in iz Banjeloke v Novi in Kostanjico, kjer še deneš daljnje inštrukcije pričakuje.

Bošnjaki, rimo- in grko-katoliki, in deloma tudi muhamedani, so veseli, da je knez Milanovo potovanje v Carjigrad brezvspešno ostalo. Če bi v Carjigradu Milanu mali Zvornik v žep vteknili bili, odgodeno bi bilo bosniško vprašanje spet na bog ve kako dolgo. Mali Zvornik v turških rokah je zmerom lepi povod za Srbe v Bosno udariti. Eventualnost srbsko-turške vojne je zelo verjetna. Turška vlada to nekako slutiti, ter počasi svoje redife sem gore v Bosno poriva. Pričkanje v hrvatskih in srbskih listih: čegava naj bo Bosna? je kaj malostno. Bosna bo onega, kateri jo prvi osvobodi. O osvobodnji naj bi se raji Srbi in Hrvati med soboj tekmili, ne pa o tem: čegava bo! Naj lepše bi pa bilo, da se rimo-katoliški Bošnjaki k Hrvatskej, grko-katoliški pa k Srbiji priklopijo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. junija.

Češki listi obravnavajo svoje razdvojenje v tako mirnem tonu, da je upati, da se obe stranki še pred volitvijo zedinijo.

Baron Prato je prisiljen po nezaupnicah od volilcev položil svoj mandat.

Proti *konfesionalnim* postavam naznanja „Čeh“ odločno protivje čeških in drugih škofov. Bomo videli ali si gospodje ne bodo malo premislili.

Vnanje države.

Objavili smo v zadnjem listu program desnega centra *francoske* zbornice. Razumljivo je, da je to versko izpoznanje orleanistične stranke, v katnem povse veje Brogliejev duh, levemu centru vsako približanje in sporazumljenje z desnim nemogoče storilo. Pa ste si tudi te dve stranki zares še daleč narazen. Levi centrum dela za pogoj sloge sprejem definitivne republike, a desni stoji še vedno na onem stališči, katero je zavzemalo Brogliejevo ministerstvo, in misli, da je storil uže zadosta, ako maršalu pusti naslov prezidenta republike ter tišči na to, da se urno začne posvetovati o konstitucionalnih postavah, ki so monarhiji ugodne. O definitivni vladni formi hoče desni centrum stoprv odločiti, kadar preteče sedem let maršalovih oblastij. Zedinjenja se tedaj nij nadejati. — Levega centra program vertikulira v tem, da terja ali proglašanje definitivne republike ali pa razpuščenje narodne zbornice.

Iz Španije prinašajo angleške Times sledečo depešo: Misel, tujega princa spraviti na španjski prestol kot kralja je jako nepopularna. Armada bi rajša volila princa Alfonza, toda večina naroda želi, da se vzdrži sedanji režim pod Serranom, katerega bi kortesi na štiri leta za prezidenta volili.

Angleški parlament je svoje zasedanje zopet začel. K debati pride tudi vladna

Listek.

Celjski grof Herman II.

Zgodovinski životopisni načrt.

(D dalje.)

Mi ne znamo, da-li je celjski grof svojega kraljevega zeta na njegovih dolgih potovanjih spremljal; toliko pak je gotovo, da se je v spremstvu Sigmunda in njegove soproge v Kostnico nahajal grof Herman II. in njegov prvorojenee, Friderik II. Njiju se kot imenitnih gostov v koncilskem mestu spominjajo sodremenski viri in poznejši vedo od turnira med mladim grofom Celjskim in pa vojvodom Friderikom iz Tirola, v katerem je oni zmagal. To je bila ona orožna igrača, na katero se priklaplja osodepolni pobeg papeža Janeza XXIII. iz Kostnice (20. marca 1415).

Več tednov sta bila dakle Celjana na bregovih bodenskega jezera in še v aprilu

potrjujejo pisma njijno tamošnje navzočnost. Da-li je stari grof Herman II. stoprv v sredi julija s svojim kraljevim zetom zapustil Kostnico, to se ne zná.

Bližnja leta so prinesla veliko opravkov, vspehov in razžaljenj.

V pozni jeseni l. 1417 čujemo o pripravljani k novi vojski, katere sta imela preskrbeti Celjan in Pippo Solari, grof iz Ozore, Sigmundov ljubljenee in vojskovodja v benečanski vojski. Ostalo pak je pri teh vojnih govoricah. To leto je zadela starega grofa pikra izguba, smrt tretjega sina Ludvika, kateremu je imela priti v prvi črti v posest ortenburska dedščina, in ta izguba je bila bóga-mi jako bolestna, in ne tako lahko pozabiti, kakor neprijetna vest o zakonskem prepiru med kraljem Sigmundom in njegovo soprogo, Hermanovo hčerjo, katera sta bila oba poželjivi naturi. Kajti ta prepir, kateremu je sicer res nasledovalo med 1419 do 1420 daljše progonstvo soproge in nedolžne

kraljeve hčere v vzhodno Ogersko pod najtežjimi razmerami, se je l. 1421 uže zopet poravnal. Zgodilo se je to ob času, ko se je imela skleniti ženitba med kraljevo hčerjo Elizabeto z avstrijskim vojvodom Albrehtom V., pri čemer je Herman kot stari oče bil najiminitnejši posredovalec in porok.

A ravno zdaj, ko je hišno posestvo vedno bolj rastlo, tako posebno zaradi izumrtja Ortenburgov, s čemer je njihovo lepo posestvo na Koroškem in Kranjskem, v zadnjem posebno Kočevje na njihove sorodnike Celjane palo, tako da so se znanprej pisali za grofe iz Celja, Ortenburga in Segerja, ravno zdaj, ko je bila čast Hermana II. in njegove hiše na najvišji stopinji, začela se je nad njo družinska tragedija, ki najtemnejšo senco meče na ves ta zunanji svet.

Friderik, prvorojenee, je po očetovi želji vzela za ženo hčer bogatega in mogočnega grofa Veglia-Modrúš, eno Frangepani. — Iz tega zakona se je početkom 15. stoletja,

predloga, ki ima dati onim zaveznikom to-ryev nekaj koncesij, ki „žganje prodajajo.“ Ker pa je tudi od konservativne strani čulo se uže ugovarjanje proti pospeševanju konsuma spirituoza, je mogoče, da minister tudi to predlogo dene nazaj v svojo listnico.

Irski kardinal Cullen skliče na papeževo povelje koncil katoliške cerkve na Irskem. Babil se bode ta koncil s postavo, ki papeževa pisma (bule) za nepostavna proglasa, dalje z odnošaji kloštrov proti državi — in pa s pravnimi odnošaji jezuvitov na Irskem.

Predsednik **zedinjenih držav** je razglasil spomenico, ki objavlja njegove nazore o financijah. Grant priporoča, naj se upelje kmalu zopet srebrn in zlat denar, ki je za blagostanje naroda tako potreben in naj se papirnati denar odpravi. — Kongres je dovolil zakonsko osnovo za zidanje kanala od spodnjega Misisipija do mehikanskega zaliva. Vožnja po tem kanalu bode za vse narode svobodna.

Dopisi.

Iz Kamnika 6. junija. [Izv. dop.]

Kar se godi zdaj pri nas, presega uže vso pamet. Lastnosti našega župana znane so uže precej, ne samo tukaj, tudi drugje, ne delajo česti pa niti njemu niti občini, ki ima tacega moža za župana. Spomniti se je samo treba v „Slov. Nar.“ omenjene smrti ranjega Cirarja. Bodi-si da ga je ono nesrečno pijančevanje ali pa kratka bolezen prestvarila vsega, on hoče sedaj s svojimi pravili poboljšati celo občino. Tako po očetovsko skrbi za nas, da je izdal, menda kar samovlastno, brez vprašanja vsega srenjega odbora katerega on tako tudi pri družih rečeh ne vpraša, neka pravila za gostilničarje, krčmarje, žganjarje in kavarnarje v 6 eksemplarih natisniti in razposlati vsem dotičnim obrtnikom, ki jih morajo pod kaznijo 5 goldinarjev obesiti na tak kraj, da jih bere vsakdo lahko. A kdor jih bere, čudi se bistrumnosti županovi in sodi gospoda, da so bolni na duhu, ker kaj tacega človek pri zdravi pameti ne bi mogel storiti v našem stoletju. Postregel bi lahko s celimi pravili, pa je preobširno, zato le nekoliko, da vsakdo občuduje lahko bistrumnost županovo.

V oddelku I. Kar se tiče iger, se glasi

vsakako pred 1406 narodil sin, Ulrich II., zadnji Celjan.

Da-li se je zakon srečno začel, da-li se je ta stanovska poroka izvršila vsled odkritosrčnega nagnenja grofovga, tega ne znamo, a toliko je gotovo, da se je druga polovica zakonskega življenja končala jako nesrečno.

Grof Friderik je bila strastna in razkošna natura. Ko je hčer ubožnejšega hrvatskega plemenika, Veroniko Deseniško — brzkone eno izmed hišin svoje soproge — izpoznal, vnela je lepota te ženske močno poželjivost grofovo. Mi ne znamo nič deločnega o čarih lepe Hrvatice, le ustno poročilo govori, da je imela rumene lase. Friderik nij bil več mladenič, davno je bil uže stopil čez prag zrele moževe starosti, misliti si ga moramo najmanje poštenega štiridesetaka. Toda ravno bolj zrelega moža polnega močnih slastnih nagonov prime, kakor izkušnja uči, taka strast močnejše, pogubljivejša, kakor pa mladeniča, in videti je, da se Veronika snubenju grofa nij lehkomisljeno vdala, in da je ravno zaradi tega njegovo strast na osodepoln način zvišala.

(Dalje prih.)

3. številka: „Zlasti ne sme priprosto ljudstvo in posebno tudi rokodelski pomočniki in vsakovrstni posli ne smejo igrati nikakoršnih iger s kvartami in tudi ne kegljati za denar na očitnih krajih; toda ni jim prepovedano, da na svoje razveseljevanje igrajo za ceho. Tisti, kateri zoper to ravna, zapadejo tepežu, ali se jim pa odvzame pravica (?) ali se pa še ostreje kaznujejo, ako so trdovratni itd. Ukaz dvorske pisarnice 16. julija 1801. leta.“ Tu je cela modrost! Torej tudi batine ali tepež leta 1874. v Avstriji pod nemškutarskim županstvom g. Kecla! Nij čuda, da pravijo, da smo za 200 let zaostali za drugimi, ako žugajo s palicami, ki so se odpravile povsod, ker nij niti v šoli niti pri vojaci dovoljeno kaznovati s tepežem. Smešno! Gospod župan, kje ste vzeli to modrost, da pretite s palico, in vprašamo Vas tudi, kaka „pravica“ se odvzame onim, ki ravna proti tej prepovedi? Morda igrati ali ka-li? Izvrstna glavica, ki vam je sestavil ta mameluška „pravila“, in pobral zastarane prepovedi, ki uže davno nemajo nobene veljave, in pa, kje imate sploh pravico prepovedovati kaj tacega! To je uže non plus ultra!

Vrhu vsega, bili ste do sedaj hudi nemški „liberalec“ in zdaj naenkrat dajete ukaze, ki presegajo celo ostre cerkvene prepovedi. V petkih in sobotih se ne sme plesati (še rekli bi bili, da ne smejo gostilničarji mesenega kuhati) in plesi pred prepovedanimi dnevi morajo nehati o polnoči pod kaznijo, ki ne zadeva samo onega, ki dopušča plesati, marveč tudi plesalce in celo godce; v „Leseverein“ pa, kateremu ste vi predsednik, pleše se v adventu in tudi ob sobotah. Da bi se skrbelo bolj za red po noči in bi se policijske ure držale natančneje, bilo bi res dobro; toda, da bi se tudi pri tem ne merilo z dvojno mero, in bi dopuščali svojim ljubimcem, kar drugim nij dovoljeno.

G. c. kr. okrajni glavar je baje rekel pobrati ta pravila, ker so preneumna, vendar se še nij zgodilo; bomo videli kaj bode z njimi in ali se bodo spolnovala. — Znano je, da se g. župan rad kaj pobaha in rad vidi, da bi se le govorilo o njem; za to da semtertje kake darove, tako za revne domače in nedavno tudi za „Schulpfennig“ obligacijo za 100 gld.

Da je strastno agitiral pri zadnjih volitvah v državni zbor tudi z nedovoljenimi sredstvi za nemškutarskega kandidata mu bo gotovo pripomoglo h križcu, ki se bode baje v kratkem svetil na njegovih prsih. Škoda, da ga uže nij imel predvčeranjem pri procesiji! Vsakdo se čudi in vpraša zaradi kacij zaslug se mu vendar podeli križec. Ali so morda gori omenjena ženijalna „pravila“ in njegova velika skrb in zasluge za blagor našega mesta pridobila mu križec, ali tista obligacija za „Schulpfennig“ ali pa nemškutarska agitacija?

Iz Preserjev v ljubljanski okolici 6. jun. [Izv. dop.]. V Preserjih fajmoštruje nekov mož ki čuje na ime: Nace Podobnik. Odkar je prišel v ta kraj, na enkrat je zgnila sloga in prijateljstvo od ljudi in to je on prouzročil samo s tem, da z veliko zadovoljnostjo poslušal čeljustanje starih bab katere za tega delj prav pazljivo vlečejo na svoja skrhana ušesa, da potem brzo grede v „farovž“ in tamo razlože najprvo svojo kroš-

njo kuharici in potem fajmoštru v prebavo. Najboljši dokaz njegovega vedenja pa je ta, da ne more nobenega duhovenskega pomočnika trpeti zraven sebe. Škof mu je dajal nekaj časa sem kaplane, a naš možak jih je tožil škofijstvu, eden je bil pijanec, drugi je šel zaradi šole, in tretjega, kar je najlepše spoznal je za novca. Toda vsi kaplanje so bili pošteni možje in obče priljubljeni. Posebno eden je storil tu prav veliko v povzdigo sadjereje. Vladika naš sedaj nema več kaplanov za tega moža. Sedaj se je pa menda razvozlala uganjka župnikovega vedenja. Nij dolgo tega kar je odpravil zadnjega kaplana in takoj je šel k škofu prosit, da mu privoli vsako nedeljo dve maši brati, kar se je zgodilo in sedaj bere v veliko začudenje in spodtiko ljudij ob nedeljih dve maši! Menil je namreč naš mož: „Lejte saj župnikova in kaplanova bera skup vendar le nekaj novcev nese“. A čutil je, da ljudje godrnajo zoper dvojno bero in hitro se je hotel pokazati nesamopašnega, oznanil je bil zopet takoj, da ne bode silil nikogar za dve beri. Morda po postavi res ne, a drugače pa gotovo, kar se uže marsikomu dozdeva. Ima pa naš mož zraven drugih lepih lastnosti tudi še neko zvono-manijo. Vedno napravlja brez potrebe drage zvonove, tu da dva v tri preleti, zopet v drugi podružnici novega napravi in sedaj hoče napraviti četrti zvon na Žalostni gori, češ da nijso dosti glasni trije, ne briga se pa prav nič za sedanje slabe letine; če je slabši letina več in težje zvonove napravlja, vsaj kake štiri pet tisoč gld. se kmalu skup spravi, mežnarje spodi beračit po vsej okolici, potem pa še na leci oznani in podučuje ljudi, pa je. Ljudje vedno k temu godrnajo, a ustaviti se pa ne morejo in ne upajo, in celo občinski odborniki z županom so njegovi mameluki. Sedaj pa se je obrnil posebno proti šoli, za to ker nij več njegova služabnica. Učnega reda se on kratko malo ne drži, o svojih urah uči včas, včas pa tudi ne, kosi pri kakem drugem župniku mu je dosta uzroka, da pusti šolo. Potem pa vzdeluje na prižnici z vsemi štirimi zoper „nejevero“ in sedanje „brezverce“, a tega ne umeje, da se mora veronauk tem pridneje v tem položaji učiti. Metoda njegova pri učenju je — šiba, pa on jo še s tem požlahtnuje da pusti dečke eden drugega tepsti in tako sam seje lepo seme surovosti in tepeža med ljudstvo. Učitelja za boga ne more videti, izrazil se je tudi uže dostikrat da je za kmeta tem boljše kolikor manj zna. Ljudi hujska, da bi vzeli šoli jako potrebni vrt, in se ne bi mogla učiti v šoli niti sadjereja niti ne čebeloreja; da bi se to tem preje zgodilo, našuntal je denes župana, da je odposlal ljudi, ki so učiteljevo senčnico pri uljnaku vrgli na cesto s poročilom, da mu jutri pridejo uljnjak in čebele razmetati. Lep čin župnikov! Tako daleč menda nij kmalu kdo pritiral sovraštva do šole, ko ta naš Nace. Slavo dela ta surovost vsej občini posebno županu in župniku. Ljudstvo je lansko leto podpihoval da bi na vsak način nagajalo učitelju, da bi ga proč spravilo, ker je uže star in mu bode treba plačevati penzijo.

Druga župniku zelo podobna osoba je naš oča župan, velik prijatelj župnikov, a ravno tako je uže marsičesa učinil s svojo umno glavico. — Preuhal je pred nekaj leti tako enega starca, da mu je odtrgal enega

in pol uhlja. Ponočnjake pak zapira k svojemu biku v občinsko ječo. Takega župnika in župana imamo samo pri nas. Drugi občinski odborniki so jima pa tudi precej podobni.

Iz Mirne na Dolenjskem 5. junija. [Izv. dop.] („Prelesnik“) Vtorek, t. j. 2. t. m. je vladala tu velikanska razburjenost. Prihitelo je popoldan iz Trebnjega, Novega mesta, Mokronoga itd. 8 žandarrov. Hitro se je bilo razglasilo povelje, da se ne sme nikdo iz vasi geniti. Konkvirirali so kmete in naenkrat je bila sè stražami okrožena cela mirnska okolica. Tudi v vasi pol ure daleč: v Učenive, na Stražo, na Grilov hrib so se odposlali žandarji s tajnimi povelji. Káj se bode neki godilo z nami? Smo-li ovadeni kot uporniki, ali smo zakrivilili kako drugo hudo zločinstvo? Slednjič se raztrosi vest, da se bode pričela preiskava po vseh hišah. Zarad česa? Koga ali kaj hote zalotiti? Mar celo vašega dopisnika, ki je bil vedenje Böhm-Dolarjevo dostojno osvetil? Zares, bil sem uže v nemalih skrbeh, ka-li? A šlo je za kožo necega družega. Nekdo je bil Mirnčane in Šent Rupertčane ovadil, da skrivajo glasovitega ponarejevalca bankovcev: Prelesnika, ki je bil ušel iz zapora v Aradu. Začelo se je torej preiskavanje in stikavanje. Najbolj na sumu je bil bogat kmet Bendib z Grilovega hriba in Mirne. Ker ga ne najdejo v Mirni, hajd na Grilov hrib. Tam mu vsako luknjico staknejo, a ko ne najdejo nikogar, ženo ga v Mirno, naj jim še tam vsa poslopja, vse omare in omarice pokazati in odpreti blagovoli. A tudi tu nij sledu o Prelesniku. Še isti dan se podajo k zidanci Zaplater na Debencu, češ, tukaj ga morajo zasačiti. A tudi tu ga nij. Drugo jutro pridejo na vrsto nekatere hiše iz Šent Ruperta. Na vse zgo-daj prilomastijo žandarji k Jaku, Avštinku, v Škedelnova mlina, a tudi tukaj ga ne najdejo. Bogatega posestnika na Bistrici, Zajca tudi obiščejo. A tudi tam so preiskavali zastoj. Facit celega jako strogega preiskavanja je bil: Prelesnik jo je moral kam drugam upihnoti! Da so zarad tacega čudovitega sumničenja kmetje in sploh vso prebivalstvo Mirne in Šent Ruperta zelo razkačeni, je zelo naravno. Vprašuje se, kdo bi bil mogel tukajšnje kmete pri žandarmeriji ovaditi? Storil je to najbrž iz zlobne volje. Hote se torej kmetje zoper tako počenjanje pritožiti, kar bi seveda jako dobro bilo, kajti vsled tacega ovaduhovanja in zlobnega sumničenja pride lahko cela okolica na slab glas in noben poštenjak nij doma varen!!

Osoba Prelesnik je sedaj stalni predmet kmetjskih razgovorjanj. Prideš kamorkoli v krčmo ali privatno hišo na severno-vzhodnem delu Dolenjske vsi ti bode pripovedavalo o Prelesniku. Pravljič nahajaš uže toliko med kmeti, da se kar čudiš, kako je mogel glasoviti Prelesnik kmetjski domišljiji tako zelo se prikupiti. Vsak ti zatrjuje, da je neki zelo prijazen, lep mož, da zna veliko jezikov govoriti, laško, francosko, nemško, ogersko, da, celo španjsko zraven svojega materinega jezika; da nij še nikoli kacega družega prostega zločinstva dovršil, kakor da je delal in ponarejal bankovce.

Znamenito je to, da vsak zatrjuje, da ga je uže videl in ž njim govoril. V senci gozda je neki nedavno spal; neki kmet ga zapazi, ter gre takoj k njemu, proseč ga naj

bi mu dal denarja, da bode plačal „franke“. Kako je osupnil nagovorjeni, videč, da ga ima kmet za Prelesnika. Pokazalo se je potem, da je bil neki delavec iz tovarne.

Meseca maja pride v Mokronog inostransk duhoven. On gre naravnost v cerkev terjaje, naj mu mežnar uže pred oltarjem sveče, da bode mašo bral. Potem si je najel voznika, ter mu rekel, da se bode popoldan odpeljal. Ker nij prišel v farovž, se je mežnarju zdel zelo sumljiv. Pripovedaval je koj o dogodku in vse je rekalo: to mora biti Prelesnik, preoblečen kot duhovnik. Duhovnik je nekaj tacega slutil, in se takoj podal peš na pot. To je slutnja še bolj utrdilo.

Slede mu takoj na vse strani in ga dohitè blizu Št. Ruperta. A pokazalo se je, da nij bil Prelesnik, nego nek suspendiran duhovnik iz tržaške škofije. Pripoveduje in basnuje se: dá hodi včas i preoblečen, kot cigán, včas kot dobro oblečen žentelmén, tudi kot babica, ki prodaja: žveplenke, iglice, gumbé, milo itd. Kmetje se včas celó šalijo, da hodi okrog oblečen in oborožen, kot žandar. — Lehko si torej mislite, da je vsled tacega govoričenja znabiti kedo si napravil šalo ter pozitivno trdil, da ga skrivajo kmetje na Mirni in zaradi tega to preiskavanje. Zeló težek stan imajo torej tujci, ki semkaj dohajajo ali skozi potujejo, ker vsak, ki tujca vidi, uže sluti v njem Prelesnika. —

Domače stvari.

— (Najbolj razširjeni francoski list), Gambettov organ „La République française“ od 3. junija prinaša prav dober dopis iz Ljubljane, kateri kratko a prav izvrstno Francozom narisuje stanje slovenskega naroda, v kakšnem svetovnopoličnem položji je kot predstraža adrijskega morja nasproti Nemcem, t. j. Prusakom in nemškujoči avstrijski vladi. Konec dopisa, kateri tudi stanje naših svobodomiselnih slovenskih poslancev pojasnuje, se glasi: „Les discours de M. Razlag ont fourni à la presse allemande l'occasion de constater l'existence et les progrès du parti national slovène. Nos députés ont demandé de nouveau pour notre nation les droits dont jouissent les autres nations slovènes (najbrž tiskovna pomota namesto: autrichiennes? Ur.), particulièrement l'introduction de notre langue nationale dans nos écoles et son usage par les employés de notre gouvernement. Il est vrai de dire que ces justes revendications ont provoqué des protestations sur les bancs de la majorité teutonique. Mais elles ont eu un écho chez nous. Il faudra bien tôt ou tard que nos adversaires apprennent que nous sommes une nation qui veut exister, et que les Slovènes sont un peuple avec lequel ils auront à compter.“

— Dopisnika pa pozivljamo, naj nadaljuje v dopisovanji in naj inostranski svet podučuje o naši eksistenci, naših narodnih težnjah in o krivicah, ki se nam Slovincem v narodnem obziru od Nemcev godé. Za našo bodočnost more to-le koristno biti.

— (Na ljubljansko pošto) so uže prišli namesto prognanih slovenskih uradnikov štirje trdi Nemci z Dunaja. Kako bodo le-li tu na Slovenskem službovali, ne vemo. Slovence pak opozorujemo, da svojo čast varujejo, in da iz vida ne izgube kadar

občujete s pošto, ka so, ali bi morali biti uradniki zavoljo občinstva tu in ne narobe.

— (Sokolski večer) v ljubljanski čitalnici zadnje soboto je bil srednje obiskan. Loterija za dramatično društvo je bila precej vspešna.

— (Ljubljanski postrešček) štev. 26, Jos. Murnik, je dobil od dež. vlade talijo za rešitev življenja, ker je dečka E. Braunseisa 1. maja iz Ljubljanice izvelkel.

— (Udje zagorske narodne čitalnice) dogovorili in sklenili so, da napravijo dne 11. junija t. l. izlet v „Predjamo“ (Lueg) z namenom, tamošnje zupščine in razvaline ogledati. — Odhod točno ob 6. uri zjutraj. Odbor.

— (Toča in strašna nevihta.) Iz Cerknice se nam piše 6. junija: Pri nas in sploh v naši županiji je včeraj v petek popoldne ob dveh grozoviten dež iti začel, in tudi toča je šla in trajala 1½ ure, tako, da je bilo vse belo od nje in napravila nam je veliko škode. Toča je bila debela, kakor lešniki in prec zraven na Loškem se je dobila vmes tako debela, kakor najdebelejši orehi. Dve uri po vsej nevihti je prinesel naš fant J. P. eno tako debelo v pirje zavito domov. Iz bližnjega hriba Slivnica je pridrla tako deroča voda, da je po bližnjih njivah vso prst proč odnesla. V Martinjaku je v Jože Premrlovo štaló treščilo; ogenj je bil nastal, pa so ga vendar zadušili. Letošnje spomlad smo imeli upanje najboljšje letine, prišel je mraz, zdaj še toča, tako da je pri nas ubogi kmet, ker nobeno leto toliko ne pridelal, da bi imel za svojo potrebo dovolj, zmirom večji siromak!

Poslano.

Iz Dobropolj 3. junija. [Izv. dop.]

Slišimo od našega gospoda fajmoštra tožiti, da „vera peša“, ker naš gospod učitelj Vincenc Levstek pri daritvi sv. maše ne orglja več, kar pa on zato ne stori, ker mi farmani nijsmo hoteli toliko plačila dati za orgljanje, kolikor se zahteva. Reči pa hočemo, dá pevke nam pri božje službi pojo tako, da brez instrumentov zadostuje. Tudi gospodu župniku bi imel pri pobožni molitvi človeški glas vsaj toliko ko orglje dopadljiv biti. — Da šolski učenik nečče orgljati temu je uzrok, kakor rečeno to, ker mi ne obljubimo zahtevanega velicega letnega plačila za to orgljanje. Pevke, pobožnemu petju gorko udane, naš duh k pobožnosti dovolj povzdigovati pripomagajo, da med prejšnjim in zdanjim cerkvenim opravilom prav nič razločka ne čutimo. Samo gospod župnik čutijo, da v naši fari nij več bivati, ker se v cerkvi ne sliši glas instrumentov. Da tukaj vera peša, ker se ne orglja pač nij res. — Bo-li povsod „kriva vera“ kjer se ne orglja? Bo-li povsod kriva vera kjer se orglarju toliko ne da, kolikor on za orgljanje zahteva? Ne! Gotovo pa je, da če se več da manj se ima. Če bomo tedaj vse to dali, kar se od nas zahteva, bomo stopali hitro svoji popolni revščini nasproti, in se združili sè uže dozdanjimi reveži. Mi bi dali, ko bi dosti imeli, ali ne moremo, letine so če dalje slabše. Radovedni smo, kam so vendar tiste duše naših prednikov prišle, ki nijso more biti celo svoje življenje orgljanja slišali? So tedaj vsi tisti „ferdamani“, kateri nijso mogli na ta način „pravoverni“ biti? — Ako tukaj v tej zadevi pri gospodu župniku „vera“ kaj ne okreva, se bomo še pritožiti morali. Ne nakladajte nam ubogim kmetom vedno večjih bremen. Saj uže teh ne moremo nositi, kar so nam jih naložili do zdaj.

Poslano.

**Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni
Revalescière du Barry**

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalescière du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: boleznii v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, nahuho, kašelj, naprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, scalo silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovala:

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaji 13. aprila 1873.

Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaji. Bil sem bolan na prsih in živcih, tako da sem od dneva do dneva vidno ginéal in vsled tega dalj časa nijsem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudovitej Revalescière, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesečnem vživljanji Vaše tečne in Zlatne Revalescière popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napoten sem tedaj, vsem bolnim to razumno jako dober kup in okusno zdravilo kot najboljši lek priporočati in ostajem Vaš udani

Gabriel Teschner,
slušaatelj javnega višjega
trgovinskega učilišča.

Spričevalo št. 73.668.

Mitrovica, 30 aprila 1873.

Hvala izvrstnej moki je moja sestra, ki je na nervoznem glavobolu in nespečnosti trpela, po porabi 3 funtov na potu k boljšanju. Ob enem si dovolim, Vas ujudno prositi, da mi na poštno povzete 1 funt Revalescière navadne sorte, poleg razločnega poduka za rabo te moke pri otrocih 8 tednov starih pošljete.

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Přílep, pošta Holešán na
Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalescière du Barry pošla in je za mojo želodčno slabost in neprebavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas prosim, da mi od prave Revalescière 2 funta na povzete kakor hitro je mogoče pošljete.

Spoštljivo udani

Jožef Roháč ek, gozdar.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescière pri odraščanih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah 4 gold. 50 kr., in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradci bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetcih.

Tujci.

6. 7. junija:

Evropa: Zurhalek, kraljevi svetovalac iz Reke. — Nossman z gospe iz Celovca.

Pri Slonu: Rasp, praktikant, Plešec, Hierster iz Monakovega. — Burgsteter, Dejak, Kavčič, veliki trgovec iz Trsta. — Luchesi z družina iz Neapel. — Valencič iz Trnovega. — Hašnik, fajmošte, Preširen, kaplan iz št. Jurja. — Berta z Dunaja. — Suchy iz Grada. — Calabelo, trgovec iz Trsta. — Lesser, žitni trgovec iz Vel. Kaniže. — Stare iz Mengša. — pl. Tauffner iz Višnjegore. — Mikuš, fajmošter iz Brežic. — Curlin, trgovec z Dunaja.

Pri Mestih: Slabnik iz Karlovca. — Pässer c. kr. stotnik, Lövi, potnik z Dunaja. — Bezensek, kaplan iz Celja. — Haber, Venoig potnik z Dunaja. — Baron Lemprich c. kr. oberstljetnat iz Novegomešja. — Zvanut iz Trsta. — Stare, c. kr. adjunkt iz Črnomlja. — Bolgati iz Trsta. — Szumlakovsky iz Varšave. — Rene, nadgozdar iz Haasberg. — Tomšič, inženir, Frönl, Frey, potnik z Dunaja. — Koščijančič, El. in Er. iz Trsta

Pri Zamoret: Potočnik iz Rakeka. — Rihterič iz Beljaka. — Girs z gospe z Dunaja.

Dunajska borza 8. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gl.	45	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	"	45	"
1860 drž. posojilo	108	"	25	"
Akcije narodne banke	986	"	"	"
Kreditne akcije	218	"	"	"
London	111	"	45	"
Napol.	8	"	93	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	105	"	75	"

Ev. **150.000,**

125.000, 120.000, 115.000, 110.000 tolarjev

je glavna dobitka

novoga kapitalnega srečkanja

od vojvodsko brunšviske vlade garantiranega, in se mora v malo mesecih **43.500** dobitok odločiti.

1. srečkanje je uže

23. in 24. julija 1874.

Cena je za

eno originalno srečko	6	gl.	60	kr.	a. v.
pol originalne srečke	3	"	30	"	"
četrt "	1	"	65	"	"

Plani za ogled zastoj.

Če se znesek pošlje se vnanje naročbe promptno in direktno izvršujejo. Naj se obrne zaupno na našo firmo, kateri je iztrženje zgornjih sreček izročeno. Dobitno listo takoj po odločenji.

Brata Lilienfeld,
trgovina z državnimi papirji,
Hamburg.

(140—1)

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupitii, za katere firma prodajalca ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak čas ali izmenjajo ali nazaj vzemajo, **dokaz najstrogejšje solidnosti!**

Neverjetno, pa resnično!

Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl. švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami in cveticami emailirana, prav elegantna in po niski ceni, koristna za vboge in bogate, z enoletno garancijo.

Za 9, 10, in 11 gl. prava angleška, srebrna cilindrista ura, s čisto talmi-verižico, z medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z rezervnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo 12 gid. 50 kr.

12 in 15 gl. velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki je najboljšje delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo zaiti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z ključem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.

Samo 12 in 15 gl. srebrna cilindrista ura, s pravim zlatim obročem na skok, močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in garantilnim listom vred.

Samo 15 ali 20 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom, najfinejše gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 14 gl. taista, znamenito finejša, z orijentaličnim kašipotem.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoarna ura, najmočnejšega obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikelnja v pravem, čistem talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.

Samo 13 gl. prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrista, nove fazone, z dvojnimi kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato verižico, z medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 18 in 20 gl. prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronometerna ura z dvojnimi pokrovom, najfinejšje emailirana, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 rubinov, z najfinejšjo verižico iz talmi-zlata, medaljonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, s talmi-zlato verižico in medaljonom vred.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoarna ura z dvojnimi pokrovom, garantovana in patentovana.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoarna ura s kristalnim steklom, 105 in 115 gl. z dvojnimi steklom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojnimi pokrovom in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar drugega razglašene ure **ceneje.**

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s 5letno garancijo gl. 1½, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na poštno povzete ali pošiljatev zneska v 24 urah izvrš. Na posebno zahtevanje se pošiljajo tudi ure in verižice na povzete na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na visočini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé,

Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

Izvrstni zastopniki za dežele se iščejo.

(50—13)